

SZOMBATHELYI MŰVÉSZETI SZAKGIMNÁZIUM ÉS TECHNIKUM

Élet a Művészetiben

Simon Bulcsú beszámolója, volt paragáris diák

Nagyon jól telnek első napjaim, már az első napon összemelegedtünk osztálytársaimmal. Egyáltalán nem olyan ijesztő középiskolásnak lenni, mint gondoltam.

A legjobban azt szeretem benne, hogy míg az általános iskolában megvolt, hogy z-s vagy b-s vagy, itt nincsen az osztályok között efféle "megkülönböztetés". Itt mindenki kapcsolódik a művészethez, mindenki egyenrangú. A végzősök és az elsősök is. A barátságos közeget az is erősíti, hogy nem vagyunk olyan sokan, mint a Paragváriban voltunk.

A napunk zeneisként így kezdődik, mivel én hegedűvel felvételiztem:

- Általában 5-6 óra körül kelünk, reggelizünk, fogat mosunk, csak a szokásos dolgok.
- Aztán elindulunk, hogy fél hétre (nyitásra) oda is érjünk az iskolába, és sietve keresünk egy termet, ahol tudunk gyakorolni. (Az iskola mellett elsétálva lehet te is hallottad már a kiszűrődő zenét.)
- Nyolctól pedig már mint egy sima középiskolában, tanórák vannak - leszámítva azt, hogy ez összesen 12 óra...

De a nap ezek ellenére sem fárasztó, soha nincs két ugyanolyan.

Köszönöm, hogy megoszthattam ezeket!
Remélem, találkozunk!